

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku P. Ż.

przy uczestnictwie E. R.

o dział spadku i zniesienie współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 lutego 2012 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 4 lipca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez wnioskodawcę od postanowienia tego Sądu z dnia 27 października 2010 r.. Sąd uznał, że wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną wnioskodawcy wynosi 43.000 zł, co oznacza niedopuszczalność tej skargi w świetle art. 398² § 1 k.p.c.

W zażaleniu wnioskodawcy kwestionowano postanowienie z dnia 4 lipca 2011 r. i zarzucono mu naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. i art. 398² § 1 k.p.c., co oznaczało konieczność jego uchylecia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2010 r. Sąd Rejonowy m. in. ustalił wartość przedmiotu działu i zniesienia współwłasności na kwotę 170.000 zł oraz zasądził od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy (w postępowaniu o dział spadku i zniesienie współwłasności) kwotę 43.000 zł tytułem dopłaty (pkt 2 i 4 tego postanowienia). Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 27 października 2010 r. – w wyniku apelacji uczestniczki – m. in. zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 21 stycznia 2010 r. w pkt 2 w ten sposób, że wartość przedmiotu działu i zniesienia współwłasności ustalił na kwotę 761.461 zł oraz uchylił wspomniane rozstrzygnięcie w sprawie (pkt 1 i 2 postanowienia). W skardze kasacyjnej od postanowienia z dnia 27 października 2010 r., zaskarżonego w całości, skarżący określił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 384.771 zł, odpowiadającej wartości nieruchomości przyznanej na własność wnioskodawcy w postępowaniu działowym (s. 3 skargi kasacyjnej).

Sąd drugiej instancji powziął wątpliwości co do prawidłowości wskazanej przez wnioskodawcę wartości przedmiotu zaskarżenia i ustalił tę wartość ostatecznie na kwotę 43.000 zł. Zdaniem tego Sądu, wartość ta powinna być określona stosownie do zakresu kwestionowanego rozstrzygnięcia.

Stanowisko Sądu Okręgowego należy podzielić. W skardze kasacyjnej eksponowano zarzut zawyżenia przez biegłego wartości nieruchomości będących przedmiotem działu spadku i zniesienia współwłasności m. in. z racji przyjęcia –

według skarżącego – nierolnego ich charakteru. W apelacji uczestniczka postępowania twierdziła, że dopłata w wysokości 43.000 zł została zawyżona i żądała jej obniżenia. Sąd Okręgowy ustalił, odwołując się do opinii biegłego, wartość działu spadku i zniesienia współwłasności na kwotę 761.461 zł i ostatecznie nie zasądził dopłat. Skoro w skardze kasacyjnej wnioskodawca skoncentrował się na zarzucie zawyżenia przez biegłego wyceny wartości obu nieruchomości, w postępowaniu apelacyjnym nie uzyskał on już kwoty dopłaty w wysokości 43.000 zł, to trafnie Sąd Okręgowy przyjął, że właśnie ta kwota „w istocie oddawała zakres kwestionowanego rozstrzygnięcia, przesądzając o wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną”.

Oznacza to niedopuszczalność skargi kasacyjnej *ratione valoris* w świetle art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.

W tej sytuacji należało oddalić zażalenie wnioskodawcy jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).